

[Axel Møller.]

Bestemmelse kom ind i Retsplejeloven, har været udsat for nogen alvorlig Fare; jeg i alt Fald kan ikke se det. Dette med Hensyn til det principale Standpunkt, at det overhovedet vil være uforsvarligt at ændre noget i den paagældende Bestemmelse. Om det første Ændringsforslag, der er fremsat, og som gaar ud paa at indskrænke Loven til at gælde Konstitution i Anledning af internationale Voldgiftshverv og lignende, vil jeg sige, at det at lave en Lov alene for disse forholdsvist meget sjældne Tilfælde synes jeg vilde være praktisk set ret betydningsløst. Naar man ikke rørte ved Dommeres Adgang til at beklæde Ministerstillinger og lignende Hverv af politisk Natur, forekommer det mig, at man vilde lægge unødige Hindringer i Vejen for, at Dommere kan overtage disse Hverv og bevare dem i den Tid, der bliver dem forundt.

Om det andet Ændringsforslag: at sætte Retspræsidenternes Raad ind som Instans i Stedet for den enkelte Retspræsident, er der vistnok ret delte Meninger, baade indenfor og udenfor Juristerne Kreds. De to Skrivelser, vi har faaet, synes at frembyde noget divergerende Anskuelse. Præsidentraadets Skrivelse gaar ud paa, at man ikke har noget at indvende imod de enkelte Retspræsidenters Overtagelse af et Hverv som det, der her er Tale om, medens Retsplejeudvalgets Skrivelse gaar stik imod at lade den enkelte Retspræsident træffe Afgørelsen og hellere vil have det kollegiale Raad. Personlig kunde jeg meget vel forhandle om en Ændring paa dette Punkt og har ogsaa gjort det, men det blev hurtigt klart, at selv med en saadan Ændring vilde hverken Radikale eller Socialdemokrater stemme for Lovforslagets Gennemførelse, og vi fra vor Side har da ikke fundet, at vi burde stille Ændringsforslag derom, da vi ogsaa anser den Ordning, der er truffet i Lovforslaget, for betryggende.

Det ærede Medlem Hr. Hans Rasmussen har kritiseret Lovforslaget meget stærkt paa forskellige Punkter. Jeg tror dog, at han skyder meget over Maalet, og at han tager fuldstændig fejl, naar han siger, at saa kunde man lige saa godt lave hele § 44 om. Det vilde være en indgribende Ændring, som vilde stille Dommere lige med andre Embedsmænd med Hensyn til Konstitution, medens der her kun er Tale om, at man, samtidig med at man opretholder Hovedregelen, aabner en snæver Adgang til Undtagelser.

Jeg skal ikke opholde mig ved Spørgsmaalet om Lovens Ikrafttrædelse. Naturligvis vilde det være heldigere, om Loven ikke, for at kunne faa Virkning i det foreliggende aktuelle Tilfælde, behøvede at forceres saa stærkt frem. Det er fuldkommen rigtigt. Men jeg tror dog, at dette Lovforslag ikke vil frembyde væsentlige Hindringer ved Anvendelsen i Praksis. Det vil den højtærede Justitsminister vel ogsaa kunne oplyse.

Saa er der Spørgsmaalet om, hvorledes man skal forholde sig, hvis den faste Dommer, som konstitueres i det paagældende Embede, ikke samtidig kan besørge sit andet Embede, og der saa skal sørges for dette. Jeg kan meget vel tænke mig, at man kan komme i en saadan Situation, og at det, hvis det trækker længe ud med disse Konstitutioner, blev skiftende faste Dommere, som kom til at beklæde et saadant Embede. Saadanne Tilfælde kan sikkert indtræde. Men jeg ser dog ikke paa Forhaand nogen Ulykke i dette, og skulde man finde en saadan Ordning uforsvarlig, var der jo altid Adgang aaben for vedkommende Retspræsident til at sige: Nu finder jeg ikke, at Retsplejens Tarv tillader at udstrække Konstitutionstiden længere.

Idet jeg i øvrigt henviser til mine udførlige Udtalelser ved første Behandling, skal jeg hermed blot anbefale den Indstilling, der er afgivet af det første Mindretal.

C. C. Heilesen: Ved første Behandling udtalte jeg som min Overbevisning, at det store Flertal af dem, der arbejder i Retsplejens Tjeneste, af principielle Grunde var bestemte Modstandere af det foreliggende Lovforslag. Rigtigheden af denne Opfattelse er nu dokumenteret ved den som Bilag 2 til Betænkningen trykte Udtalelse af Retsplejeudvalget. Til Bedømmelse af denne Udtalelses Vægt er det af Betydning at erindre, at Retsplejeudvalget er nedsat i Henhold til Retsplejelovens § 1023 med den ogsaa i § 1023 fastsatte Opgave at drøfte saadanne Ændringer i og Tilføjelser til Retsplejeloven og de til den knyttede Anordninger og øvrige Bestemmelser, hvortil der ved Lovens Anvendelse maatte vise sig Trang. Retsplejeudvalget bestaar af 17 Medlemmer, udnævnte af Justitsministeren eller valgte af Retterne og Sagførerraadet. Medlemmer af dette Retsplejeudvalg, der saaledes har udtalt sig, er for Tiden følgende, som jeg med den højtærede Formands Tilla-